

prima instanță: N. Ocerednîi

dosarul nr. 2ra-696/16

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

## DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî,  
Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de avocatul Mîrzac Dumitru în interesele lui Goreacioc Boris,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Goreacioc Boris împotriva lui Ivanovici Ruslan cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2015, prin care apelul declarat de Goreacioc Boris a fost admis cu casarea hotărîrii Judecătoriei Bălți din 09 martie 2015 și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă,

### c o n s t a ț ă:

La 07 august 2013 Goreacioc Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivanovici Ruslan cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 03 august 2010, în calitate de cumpărător, a transmis pîrîtului cu titlu de gaj suma de 10 000 euro, echivalentul a 160 205 lei întru cumpărarea autocamionul de model „DAF XF 95”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 și remorca „ZREMB RC 130”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177, în acest sens fiind întocmită o recipisă.

Reclamantul susține că prețul real al autovehiculului cu remorcă este de 45 000 lei, fapt confirmat prin facturile nr. 306389 și nr 306390 din 08 iunie 2011, eliberate de agentul economic SRL „Autoaura”.

Menționează că de mai multe ori s-a adresat către pîrît cu cerința de a-i fi restituită surplusul sumei plătite, însă acesta nu a răspuns, din care considerente solicită reclamantul încasarea de la pîrît în beneficul său a sumei achitate în plus de 115 205 lei, precum și cheltuieli de judecată ce include taxa de stat – 3456,15 lei,

cheltuieli pentru asistență juridică - 3000 lei și cheltuieli pentru transport/motorină – 1916 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 09 martie 2015 acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Goreacioc Boris în beneficiul lui Ivanovici Ruslan suma de 3500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 martie 2015 avocatul Mîrzac Dumitru în interesele lui Goreacioc Boris a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii apelate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2015 apelul declarat de Goreacioc Boris a fost admis cu casarea hotărîrii Judecătorei Bălți din 09 martie 2015 și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Goreacioc Boris în beneficiul lui Ivanovici Ruslan suma de 6500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 01 februarie 2016 avocatul Mîrzac Dumitru în interesele lui Goreacioc Boris a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că prin avizul recepționat contra semnătură se atestă că avocatul Mîrzac Dumitru a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 05 decembrie 2015. Prin urmare, depunînd recursul la data de 01 februarie 2016, acesta s-a încadrat în termenul de declarare a lui.

În motivarea recursului recurentul a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, au fost aplicate eronat normele de drept material.

În acest sens, recurentul a menționat că în fapt, la data de 03 august 2010 Goreacioc Boris, avînd calitatea de cumpărător, a plătit în avans suma de 10 000 euro pîrîtului Ivanovici Ruslan, în calitate de vânzător, privind înstrăinarea autocamionului de model „DAF XF 95, 2001” și remorca „ZREMB RC 130”. Drept dovadă privind încasarea sumei menționate, intimatul Ivanovici Ruslan a întocmit o recipisă privind ridicarea sumei date, semnată personal la 03 august 2010.

Sușine recurentul că prețul final al autocamionului și remorcii a fost convenit bilateral de către părți la suma de 45 000 lei, confirmată prin facturile nr. 306389 și 306390 din 08 iunie 2011 privind înstrăinarea unităților de transport.

În acest sens, recurentul invocă că factura este un act justificativ privind vânzările și cumpărările de mărfuri, lucrările executate și serviciile prestate, precum și mărfurile lăsate la păstrare, formular tipărit pe care se întocmește un astfel de act, document ce conține lista cu produsele vîndute sau serviciile prestate clientului de

către furnizor. O factură mai conține datele de identificare fiscală a clientului , datele furnizorului, cota TVA, precum și prețul, cantitatea și valoarea fiecărui produs vândut.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanță de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Materialele dosarului atestă că Goreacioc Boris, depunând cerea de chemare în judecată împotriva lui Ivanovici Ruslan, a solicitat încasarea sumei de 115 205 lei ce constituie, în opinia lui, suma achitată în plus din suma totală de 10 000 euro, echivalentul a 160 205 lei transmiși întru cumpărarea autocamionul de model „DAF XF 95”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 și remorca „ZREMB RC 130”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177, în acest sens fiind întocmită o recipisă.

Reclamantul susține că prețul real al autovehiculului cu remorcă este de 45 000 lei, prezentând în acest sens facturile nr. 306389 și nr 306390 din 08 iunie 2011, eliberate de agentul economic SRL „Autoaura”.

Fiind investită cu judecarea pricinii, prima instanță a respins acțiunea, constatând că conform recipisei din 03 august 2010, Ivanovici Ruslan a primit de la Goreacioc Boris prima tranșă pentru autovehiculul DAF XF -95 – ZREMB RC 130 în sumă de 10 000 euro. Totodată, instanța a respins argumentele reclamantului în susținerea acțiunii, precum că suma indicată a fost transmisă cu titlu de gaj, constatând că recipisa în cauză este doar parte componentă a tranzacției încheiate între părți la datat de 03 august 2010.

Instanța de apel, casînd hotărîrea primei instanțe din 09 martie 2015, a menționat că prima instanță în hotărîrea sa nu a descris motivele respingerii acțiunii, probele în baza cărora și-a întemeiat concluzia, precum și legile de care s-a călăuzit.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel, precum și prima instanță, examinînd litigiu, nu au constatat circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a litigiului.

La emiterea deciziei de respingere a acțiunii instanța de apel a constatat că de fapt, la data de 03 august 2010 între Ivanovici Ruslan, în calitate de vânzător și Goreaciog Boris, în calitate de cumpărător, a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, conform căruia cumpărătorul a achitat prima rată în sumă de 10 000 euro, obligîndu-se ca restul sumei să o achite pînă la data de 15 martie 2011.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului-reclamant, precum că prețul bunului a fost determinat de părți la suma de 45 000 lei, invocând drept probă facturile nr. 306389 și nr. 306390 din 08 iunie 2011, or, prin factură se înțelege un document pe baza căruia se întocmește instrumentul de decontare a produselor și mărfurilor livrate, document justificativ de înregistrare în contabilitatea furnizorului și a cumpărătorului, iar acordul părților prin care este stabilit prețul bunului îl reprezintă contractul-de vânzare-cumpărare.

Instanța de recurs, însă, consideră pripite concluziile instanței de apel în sensul enunțat, din următoarele considerente.

Materialele dosarului atestă că la data de 03 august 2010 între Ivanovici Ruslan, în calitate de vânzător și Goreaciog Boris, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a autocamionului de model „DAF XF 95”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 și remorca „ZREMB RC 130”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 la prețul de 16998 euro. Conform contractului cumpărătorul achită prima rată în sumă de 10 000 euro, obligându-se ca restul sumei să o achite pînă la data de 15 martie 2011 (f. d. 117).

Conform recipisei întocmită la data de 03 august 2010, Ivanovici Ruslan a primit de la Goreacioc Boris, prima tranșă în sumă de 10 000 euro în scopul cumpărării autocamionului de model „DAF XF 95”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 și remorca „ZREMB RC 130”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 – (f.d. 117) .

Totodată, materialele dosarului atestă existența facturilor în voce nr. 306389 și nr. 306390 din 08 iunie 2011, aduse de către reclamant drept probă precum că prețul automobilului este de 45 000 lei (f.d. 5). Aceste facturi atestă înstrăinarea unităților de transport posesorului Goreacioc Boris, prin intermediul SRL „Autoaura”, agent economic din mun. Bălți.

Se constată că în facturile învoce respective, eliberate de persoana juridică „Autoaura”, este înscris drept posesor reclamantul Goreacioc Boris și dintre două părți litigante sunt semnate doar de către Goreacioc Boris. În documentele pretinse a fi înaintate ca probe nu se regăsește numele intimatului-pîrît Ivanovici Ruslan.

Conform art. 753 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În conformitate cu art. 572 alin. (2) CPC, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Din obligația vânzătorului de a preda bunul rezultă că vânzătorul trebuie să fie proprietarul bunului.

Materialele dosarului nu conține careva probă care ar atesta dreptul de proprietate al autovehiculului și remorcii. Totodată, din materiale dosarului se

constată existența a două acte care atestă vânzarea-cumpărarea autovehiculului cu remorcă – facturile în voce, eliberată de o persoană juridică și recipisa încheiată între persoane fizice. Astfel, nu este clar cine sunt subiecții raportului juridic litigios. Instanța de recurs consideră că această circumstanță este obligatorie de a fi constatată, pentru stabilirea justă a condițiilor executării obligației.

La materialele dosarului lipsește și informația privitor la faptul dacă de fapt au fost executate și condițiile din recipisă că restul sumei va fi achitat pînă la data stabilită în ea.

Instanța de recurs constată că contrar prevederilor art. 373 alin. (1) CPC, instanța de apel nu a verificat, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. c), 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

#### d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Mîrzac Dumitru în interesele lui Goreacioc Boris.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Goreacioc Boris împotriva lui Ivanovici Ruslan cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru